

28. januar 2021
Sagsnr.: 20/14710

**AFSLAG PÅ GENOPTAGELSE
af Planklagenævnets afgørelse om afvisning af klage over Jammerbugt
Kommunes afgørelse om, at udstykning af en ejendom på A 1
, Løkken, er i overensstemmelse med byplanvedtægten, sagsnr.
20/13422**

Planklagenævnet
NÆVNENES HUS

8800 Viborg

Planklagenævnet traf den 17. december 2020 afgørelse om at afvise klage over Jammerbugt Kommunes afgørelse om, at udstykning af ejendommen på A 1, Løkken, er i overensstemmelse med byplanvedtægt nr. 1, Byplan for Saltum-Hune Kommune, da klagefristen var overskredet.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

Planklagenævnet har modtaget en anmodning om genoptagelse af sagen.

Planklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage sagen. Nævnets afgørelse af 17. december 2020 gælder således fortsat.

1. Anmodningen om genoptagelse

Klageren har den 21. december 2020 anmodet om genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse af 17. december 2020.

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet klageren først i 2020 blev bekendt med, at kommunens afgørelse er ulovlig, hvorefter klageren straks indgav en klage til Planklagenævnet.

Indholdet af anmodningen er gengivet nærmere i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1. Sagens baggrund og tidligere forløb

Jammerbugt Kommune traf den 11. juni 2019 afgørelse om godkendelse af udstykning fra ejendommen A 1 , 9480 Løkken. Det fremgik bl.a. af kommunens afgørelse, at det var kommunens vurdering, at udstykningen ikke var i strid med byplanvedtægten, herunder byplanvedtægtens § 4 om grundstørrelser.

Klageren anmodede den 4. juli 2019 om aktindsigt i sagen. Kommunen imødekom anmodningen om aktindsigt den 8. juli 2019, hvorved klageren bl.a. fik tilsendt en kopi af afgørelsen af 11. juni 2019.

Klageren påklagede den 9. november 2020 kommunens afgørelse til Planklagenævnet.

2.2. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet traf den 17. december 2020 afgørelse om at afvise at behandle klagen over Jammerbugt Kommunes afgørelse af 11. juni 2019, idet nævnet fandt, at klagefristen var overskredet.

Af afgørelsen fremgik bl.a. følgende:

2.1. Regler om klagefrist

En kommunes afgørelse om tilladelse efter planloven kan påklages til Planklagenævnet, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.¹

En klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, jf. § 2, stk. 1, i planklagebekendtgørelsen.² Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 2, stk. 2.

¹ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

² Bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love.

Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Klagefristen på 4 uger gælder også i forhold til afgørelser, som hverken offentliggøres eller meddeles til klageren. I disse tilfælde regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen.

2.2. Klagefristen i den konkrete sag

Planklagenævnet finder, at fristen i denne sag skal beregnes fra den 8. juli 2019, da klageren modtog afgørelsen af 11. juni 2019. Det vil sige, at klagefristen udløb den 5. august 2019.

Planklagenævnet bemærker, at klagen blev indgivet den 9. november 2020, da klagen var tilgængelig for kommunen i klageportalen. Dette var imidlertid efter klagefristens udløb, og klagen er derfor indgivet for sent.

Planklagenævnets praksis med hensyn til klagefrister er restriktiv, navnlig i sager, hvor der – som i dette tilfælde – er andre parter med modstående interesser. En klage, der er indgivet efter udløbet af klagefristen, vil normalt blive afvist, også selvom der er tale om en ganske kort overskridelse.

Planklagenævnet finder ikke, at der i den konkrete sag foreligger sådanne undskyldelige omstændigheder, at det kan begrunde, at nævnet ser bort fra en overskridelse af klagefristen på i hvert fald 14 måneder. [...]

2.3. Indholdet af anmodningen om genoptagelse

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet klageren først i 2020 er blevet bekendt med, at den godkendte udstykning er i strid byggelovens § 8 samt bygningsreglementets § 173 og § 174, som bl.a. fastsætter, at grundstørrelsen ved fritliggende enfamiliehuse skal være mindst 700 m² efter fradrag af udlagt vejareal. Klageren indgav herefter straks sin klage til Planklagenævnet.

Klageren henviser til, at kommunen i 2018 oplyste klageren om, at veje skal medregnes i minimumsarealet, hvorfor klageren antog, at kommunens afgørelse var korrekt. Klageren blev herefter først i 2020, af en landinspektør, gjort opmærksom på, at private fællesvej og matrikulerede veje ikke kan medregnes ved fastsættelsen af grundstørrelsen. Kommunen har således ved afgørelsen af 11. juni 2019 overset byggeloven samt bygningsreglementet.

Kommunens afgørelse er dermed ulovlig, idet den godkendte udstykning – som efter byplanvedtægten skal være minimum 2.500 m² – er ca. 2.000 m² efter fradrag af vejarealet. Klageren mener derfor ikke, at klagefristen er overskredet, idet klageren i 2018, som følge af kommunens urigtige oplysninger, ikke var opmærksom på, at veje skal fradrages ved fastsættelsen af grundstørrelsen.

Klageren bemærker, at ovenstående argumenter også blev anført i den oprindelige klagesag (sagsnr.: 20/13422), men at nævnet tydeligvis ikke har inddraget dette i vurderingen af klagefristen. Klageren henviser til, at Planklagenævnets afgørelse var benævnt ”udkast til afvisning”, og finder, at det viser, at nævnet ikke har læst klagen helt igennem eller forstået den.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Generelt om genoptagelse

Planklagenævnet har pligt til at vurdere, *om* en sag skal genoptages, hvis en part beder om det.

Planklagenævnet har desuden pligt til at *genoptage sagen* og vurdere den på ny, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen.
- 2) Hvis nævnet ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.
- 3) Hvis der er væsentlige nye retlige forhold, f.eks. hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt nævnets fortolkning eller praksis.

Planklagenævnet har derimod ikke pligt til at genoptage sagen alene af den grund, at en part, en førsteinstans eller andre er *uenige* i nævnets fortolkning eller praksis.

3.2. Planklagenævnets vurdering og afgørelse

3.2.1. Vurdering af genoptagelsesansøgningen

Uenighed i nævnets afgørelse

Klageren gør gældende, at klagefristen ikke er overskredet, idet klageren først i 2020 blev bekendt med, at kommunens afgørelse er ulovlig. Planklagenævnet har ikke inddraget dette i klagesagen, fordi nævnet enten ikke har læst eller forstået klagen, jf. afsnit 2.3.

Planklagenævnet bemærker for en god ordens skyld, at det forhold, at afgørelsens overskrift ved en fejl var ”udkast til afgørelse”, ikke er et udtryk for, at der var tale om et udkast til en afgørelse, eller at nævnet ikke havde læst og forholdt sig til indholdet af klagen.

Klagen, herunder oplysningerne om, at kommunens afgørelse ifølge klageren er ulovlig, og at klageren først i 2020 blev bekendt med dette, indgik også i sagen i forbindelse med Planklagenævnets afgørelse af 17. december 2020, og der er således ikke tale om en ny oplysning. Der er heller ikke sket en sagsbehandlingsfejl. Nævnet opfatter derfor genoptagelsesansøgningen på

den måde, at klageren er uenig i nævnets afgørelse, idet klageren mener, at han først havde grundlag for at klage efter klagefristens udløb, og at klagen derfor må anses for rettidig.

Uenighed kan ikke give anledning til genoptagelse.

Nævnet afslår derfor anmodningen om genoptagelse.

Nævnet bemærker uddybende, at det ikke er afgørende for klagefristen, hvornår klageren er blevet opmærksom på, at et forhold, som kommunen har truffet afgørelse om, eventuelt er i strid med lokalplan eller byplanvedtægt, men hvornår klageren har fået kendskab til *afgørelsen*, jf. også formuleringen af § 2 i planklagebekendtgørelsen.

3.2.2. Afgørelse

Planklagenævnet afviser at genoptage Planklagenævnets afgørelse af 17. december 2020.

Planklagenævnets afgørelse om afslag på genoptagelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3 i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet. I forhold til Planklagenævnets oprindelige afgørelse regnes fristen på 6 måneder fra 17. december 2020.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

4. Gebyr i forbindelse med genoptagelsesansøgningen

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke. I forbindelse med en genoptagelsesansøgning tilbagebetales klagegebyrer kun, hvis nævnet beslutter at genoptage sagen, det vil sige svarende til, at nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.³

³ Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.